

[Ib Christensen]

har deltaget i arbejdet. Jeg synes, denne udtalelse fra hr. Kjeld Olesen var temmelig malplaceret.

Må jeg om det dagsordensforslag, som hr. Kjeld Olesen har fremsat, sige, at hvis det kun drejede sig om en forventning om et bredt samarbejde, så kunne vi sådan set godt skrive under på det. Ikke fordi vi gør os de store forventninger – desværre – på det grundlag, der ligger, men vi så gerne et bredt samarbejde i folketinget, hvori også vi deltog på en række områder. Det er bl. a. derfor, vi er kommet med den seneste tids tilkendegivelser i forskellig regie. Den del af dagsordenen kunne vi sådan set godt støtte. Med det andet ligger det lidt tungere, for det med at tage noget til efterretning, det er jo ikke i politisk forstand noget, man gør blot på den måde, at man noterer, at nu er regeringen faktisk kommet med denne udtalelse i folketinget. Det er ubestrideligt, at den er kommet med disse udtalelser eller dette program. En stemme for denne dagsorden vil blive opfattet som en tilslutning til regeringsgrundlaget, i hvert fald det væsentligste af det, og efter den kritik, vi har fremført mod dette regeringsgrundlag, må vi sige, at det kan vi ikke stemme for, men må stemme imod. Der skal ændres så meget i det regeringsgrundlag, for at vi kan acceptere det, at det vil være meningsløst for os at stemme for en sådan udtalelse, der giver regeringsgrundlaget en slags blåt stempel, uanset hvordan man ellers ser på det.

Jeg vil give hr. Poul Schlüter ret i, at det er klart, at når socialdemokratiet og venstre først er bundet til at enes med hinanden om alting, så vil det med den afstand, der på mange punkter er mellem de to partier, være uendelig besværligt i praksis for andre partier at få nogen indflydelse på resultatet. Derfor er et af paradokserne ved denne regeringsdannelse i og for sig formentlig, at der bliver tale om nogle smallere flertal, at der bliver tale om nogle politisk smallere løsnings, som reelt oftest kun kommer til at omfatte socialdemokratiet og venstre. I modsætning til hvad der før var tilfældet, hvor skiftende flertal, men ofte brede flertal stod bag den førte politik.

Jeg vil til sidst sige, at vi tager afstand fra denne regerings politik. Vi tager ikke afstand fra den, fordi det er en ny regering, og heller ikke, fordi det er en ny politik, for det er den

samme politik, som socialdemokratiet og venstre som regeringspartier siden 1973-74 i et utal af forlig har ført og haft større ansvar for end noget som helst andet parti i dette folketing. Der er i og for sig en kontinuitet i det, men der er tale om en forværring, både en kraftigere og en skrapere tvangsindekomstpølse, et højere skattetryk og en mere asocial fordeling af byrderne og værst af alt en accept af massearbejdsløsheden som økonomisk-politisk instrument. Vi kan ikke godkende nogen af disse ting, så meget mere som vi har fremlagt en økonomisk politik, som både kunne nedbringe betalingsbalanceunderskuddet og forbedre beskæftigelsessituationen, hvis man havde det politiske mod til at slagte de hellige køer, som skal slagtes for at opnå disse resultater.

Wilhelm (VS):

Jeg må først sige, at vi i VS vil stemme imod hr. Kjeld Olesens SV-dagsorden, naturligvis. Efter det, der hidtil er kommet frem, er det overflødigt at udtale sig om de øvrige.

Om hr. Kjeld Olesens ordførertale her i anden omgang vil jeg bare sige, at jeg synes, det stempler sig selv, at man først kan stille sig op og sige, at det kun er de populære ting, og at det kun er de udgiftkrævende ting, det andet flertal vil være med til, og når så vi andre kommer og fortæller, at det er bl. a. kraftige indgreb over for kapitalgevinster, der reelt udgør 20 mia kr. om året, det er bl. a. kraftig aftrapning af ejerboligsubsidier, som udgør 8-9 mia kr. om året, det er bl. a. indgreb mod skattefiduser, skatteunddragelser og fondsfiduser, det er bl. a. en tvangsmæssig forbrugsomlægning til fordel for energibesparelser osv. osv., som bestemte ikke er populært – og som socialdemokratiet afstår fra, netop fordi man er bange for reaktionerne, fordi det ikke er populært – så fremturer hr. Kjeld Olesen bare, som om intet var sket. Det viser lidt om, hvor langt man er ude i tovene, at man end ikke kan gå ind i en debat om disse ting, men bliver nødt til at gentage sine fejlagtige påstande om os andre.

Det underer mig ikke så meget, at man er nødt til det, når man skal forsvare den regering, man møder op med her, hvor et medlem hentet direkte fra en af de værste pressionsgrupper inden for erhvervslivet bliver gjort til erhvervsminister, hvor en af de var-